

การเล่นพื้นบ้านไทยได้รับการขึ้นทะเบียนมรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติไทย

ในวัยเด็กของใครหลายคนอาจเคยได้สัมผัสกับการเล่นพื้นบ้านที่มีเอกลักษณ์ไม่ว่าจะเป็น มอญซ่อนผ้า กาพย์ไขว้ รี่รี ข้าวสาร งูกินหาง หรือแม้แต่ ลิงชิงหลัก ฯลฯ ซึ่งนอกเหนือจากความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว การเล่นเหล่านี้ที่แม้บางชนิดจะห่างหายไปไม่ได้รับความนิยมเหมือนเก่าก่อน

แต่ก็ยังคงมีคุณค่าเป็นหนึ่งในมรดกวัฒนธรรม รวมถึงสร้างชื่อเสียงได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติ

จากการประกาศขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติในสาขา กีฬาภูมิปัญญาไทยประเภทการเล่นพื้นบ้านที่ผ่านมา นอกเหนือจาก ตีจับ, ว่าวไทย, แอ่ลงรูและหมากกรุกไทยแล้ว ยังมีไม้หึ่ง, หมากเก็บ และเสือกินวัว ซึ่งครบพร้อมด้วยคุณค่าความสนุกสนานและจากความต่อ

เนื่องการขึ้นทะเบียนกีฬาภูมิปัญญาไทย หรือที่เรียกว่ามรดกทางวัฒนธรรมสาขา กีฬาภูมิปัญญานับแต่ปีแรก 2553 ได้ขึ้นทะเบียน มวยไทย ปีต่อมาขึ้นทะเบียนฯ ว่าวไทย ตะกร้อ ตีจับ กระบี่กระบอง แอ่ลงรู โดยแอ่ลงรูการเล่นพื้นบ้านชนิดนี้ได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติอย่างมาก

ดั่งบทความข้างต้นที่ รศ.ชัชชัย โกมารทัต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาพื้นเมืองไทย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสาขา กีฬาภูมิปัญญาไทย กระทรวงวัฒนธรรม ได้ให้สัมภาษณ์ไว้กับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์จะพบว่า การละเล่นพื้นบ้าน กีฬาภูมิปัญญา

ไทยนั้นเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์ให้ส่งต่อถึงคนรุ่นหลัง เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ความเป็นมาของรากเหง้าของวัฒนธรรมชาติไทยไม่ให้เลือนหายไปตามกาลและเวลา

สมาคมกีฬาจังหวัดสมุทรปราการและองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงได้เล็งเห็นคุณประโยชน์ของการเล่นพื้นบ้านและกีฬาพื้นบ้าน ซึ่งถือเป็นมรดกทางภูมิปัญญาไทย จึงได้จัด”การแข่งขันกีฬาพื้นบ้านเพื่อสร้างความสามัคคีปรองดองและสมานฉันท์ของประชาชนในจังหวัด

สมุทรปราการ”ครั้งที่ 2 ขึ้น เพื่อทำหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมของชาติไทย ให้ส่งต่อสืบทอดถึงเยาวชนรุ่นหลังต่อไป

ขอขอบคุณบทความอ้างอิงจาก หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันพฤหัสบดี 24 มกราคม 2556 หน้าวาไรตี้